

MAGYAR KURIR

Bécsből, Kedden, Mártzius' 5dikén, 1822.

Spanyol Ország.

A' rendkívülvaló Cortesek' gyűlésének Febr. első napjaiban tartatott lármás üléséről illy fontos summázatot közlenek a' Közönséges Újságívelek: —

„Febr. 5dikén azon kezdette a' gyűlés' Elölölője az ülést, hogy azon Rendszabásoknak, mellyeket a' gyűlés' tagjai 's a' nézők a' tanácskozások alatt követni tartoznak, 75dik és 76dik Czikkelyeit, mellyek különösen a' nézőket vagy halgatókat illetik, felolvastatta. Ezen Czikkelyeknek tartalma, ez: A' 75dik Czikkely: „A' nézők méllyen halgatni köteleztetnek 's legnagyobb emberséggel 's illendőséggel tartoznak viselni magokat, a' nélkül, hogy a' gyűlés' tanácskozásaiban valamelly jeladások által részesüljenek.“ — A' 76dik Czikkely: „Azon nézők, kik a' rendet valami módon megzavarják, a' karokból azonnal kiigazittatnak; ha nagyobb büntetnek, a' törvények szerint fognak vélek bánni. Ha a' láрма vagy rendetlenség igen nagy grádicsra hág, ekkor az Elölölőnek hatalma leszen arra, hogy az ülést félbeszakassza.“ — Ezeknek felolvastatása után ekképpen szóllott az Elölölő: „Mélly keserüséggel kéntelenítottam a' nézőket ezen gyűlés' Rendszabásaira emlékeztetni. A' tegnapi szánakozásra méltó történetek meggyőzhették a' népet 's ezen Cortesi gyűlést affelől, hogy melly szükséges vala ezen Czikkelyeknek felolvastatása. Ne csalják meg magokat a' gondolatlanok; a' Consti-

túciónak 's minden szabadságunknak oltalmazó bástyája a' Cortesek' gyűlése; szabad vetekeések nélkül pedig semmi Cortesek fenn nem állhatnak; vetekeések pedig nem lehetnek a' nélkül, hogy a' Képviselek a' magok' vélekedéseikben egymással ne ellenkezzenek, 's vélekedési külömbözéseket ki ne mondják. Ha olly történetek többször is estek, a' millyenek tegnap eléfordultak, hogy tudniillik a' Képviselek vélekedéseiknek kimondásáért a' néptől megtámadtattak 's a' többi, úgy mit használ ezeknek az, hogy őket a' Constitúció a' megsérthetelenség felől bizonyossá tette? Mit használ nékiek a' megsérthetelenség, ha vélekedéseiket kimondani nem merészlik? Mit kívánhatnak a' mi Constitúciónknak ellenségei jobban, mint azt, hogy az, a' mi tegnap történt, gyakran történjék? — Én most harmadik versben lévén ezen Elölölői székre hivatva, talám nem soká be fogom végezni életemet; de addig, míg e' megtörténne, csakugyan meg fogom mutatni a' világ előtt, hogy engem a' sok esztendőktől fogva tartó szenvedések se lankaszthattak meg. Szerencsétlen vagy te, szegény Spanyol Ország, azon időpontól fogva, mihelyest a' te képviselőjüdnök vélekedéseik tiszteletben nem tartatnak! Ha ezek megtámadtatnak, mir reménylhetünk az után? A' Constitúciónak ellenségei mind azok, kik ezen nemzeti gyűléstől, avagy ennek csak egy tagjától is a' tartozó tiszteletet megtagadják. Én tehát tudára adom ezen critikus környúlállások között a' népnek,

hogy én ezen gyűlésnek üléseit az első lármatámadásra félbeszakasztom, arra kérvén egyszermind a képviselő Urakat, hogy vélekedéseiket szabadon és félelem nélkül mondják ki, s annak kimondásában ne a magok személyének bátorságát, hanem csak a nemzeti képviseletnek s a nemzet függetlenségének fenntartását hordozzák szemeik előtt. De még arra is kérem ezen gyűlést, hogy tegyen olly intézetet, hogy a Ministerek a tegnapi történetekre nézve, haladék nélkül jelenjenek-meg itt a végre, hogy bennünket tudósítsanak affelől, hogy a tegnapi történetek többször is előfordulhatásának megakadályoztatására, micsoda intézeteket tettek, s hogy ezen gyűléstől engedelmet kapjanak mind azoknak az eszközöknek elővételésekre, a mellyek ezen gyűlésnek hatalmától függenek.

Ezen javallást azonközben csakugyan nem erősítette-meg a gyűlés. — Carro nevű tag pedig illy formába öntve terjesztette ugyan ezen javallást a gyűlés elejébe: — „Meg kell hívni az Országlószéket, hogy haladék nélkül terjeszthesse tisztiképpen ezen gyűlés elejébe azon történeteket, a mellyek a tegnapi ülésnek végződésekor előfordultak, a néhány képviselők ellen elkövetett méltatlanságokkal s azon intézetekkel együtt, mellyeket az Országlószék arra nézve tett, hogy több effélék elé ne fordulhassanak.“ — Ezt a javallást se hagyta helybe a gyűlés. — Sancho így beszélt: „Ezen történetek által nem csak egyen-egyen némelly képviselők, hanem az egész nemzeti képviselet, az egész haza, megbántatott, meggyaláztatott. Egy Viva! (Eljen!) avagy Mue-ra! (Haljon-meg!), minden becsületes képviselőre nézve egyformálag kedvetlen kiáltás. Ő megveti a népnek ezen gyáva kedvezését, és ötet semmi el nem tartózo-

tatja a meggyőződés szerint való voksolástól. De egyébiránt azt tartja, hogy az illy fontos tárgyra nézve tétetődő határozásban nem kell hebehurgyálkodni, hanem előbb Biztosság elejibe kell a dolgot megvizsgálás végett bocsátani. Ő tudja, hogy csak két száz megfizetett emberek csinálták a lármát; azt is tudja, hogy mellyik micsoda jutalmat kapott s a t.“

Quiroga jónak találta arra figyelme-tessé tenni a gyűlést, hogy a Februárius 4dikén történt láрма alkalmatosságával ezen kiáltások mellett: „Éljen a Constitu-tzió! Éljen Riegó! Éljen a nyomtatási szabadság!“ — ezek is hallattak: „Éljen a határnélkülvaló hatalmú Király! Haljon-meg Quiroga! Haljon-meg Riegó! s hogy az illy történetek okának kikeresésében a kútfőig fel kellene menni; hogy maga az Országlószék, s kiváltképpen pedig a Madridi Polgári Kormányozó volna a dolognak okozója, hogy idejében nem vették elejét a rendetlenségnek, melynek a nemzeti seregok által elejét vétehetnék volna. — „Én, így rekeszetre be szavalt Quiroga, annak hallására, hogy az én becsületes Collegáim Torero és Martinez-de-la-Rosa megtámadtattak, házamat azonnal oda hagytam, olly magam-eltökéllésével, hogy az ok és a nemzeti Congressus szabadságának védelmezésében életemet feláldozzam, a melyre ma is, mihelyest valami nyughatatlanság mutatná magát, azonnal kész lennék.“ — Ramouet nem javallott semmit, hanem csak azon régi tapasztalásra emlékeztette a gyűlést: „Hogy valamikor a nép a törvény határain túl lépik, mind annyiszor megszűnik magamagának Ura lenni, elveszti azon szabadságát, hogy lépéseiben választást tehes-sen, s csak a durva erőszak útján tolat-tatik előre, megállapodhatás nélkül. — „Martinez-de-la-Rosa azt mondta,

hogy csak a város' Elöljáróinak védelemzésekre akar szólni, azt állítván, hogy ők a tegnapi támadásoknak tellyeséggel nem voltak okozóik. Mindent megtettek, a' mit a' csendességnek helyreállítására nézve szükségesnek gondoltak; még az ő házához is akár melly lármás seregnek visszaverésére elegendő fegyveres serget küldöttek, 's ezt még az ő kérésére is el nem vitték tőle, ámbár ő nyilván kijelentette, hogy valamint más ízben cselekedett, úgy most is az ágyán fekvé akarja elvárni az ellené fenyegetődző tolongókat. A' mi pedig a' Sancho Ur javallását illeti, erre azt mondhatja röviden, hogy ezen gyűlés most, mint a' melly csak rendkívülvaló Cortesekből áll, erre ki nem bocsáthatik a' nélkül, hogy a' Constitútiót meg ne sértse, a' mellyet mindeneknek, kiváltképpen pedig a' törvényhozók' gyűlésében, minden módon el kell kerülni: — „Már, úgy mond, megtette ezen történetekről a' Permanens Deputátió tudósítását az Országlószéknél: melyre nézve én arra kérem ezen gyűlést, hogy mi, mint a' kik csak rendkívülvaló módon hivattattunk össze, ne avasunk magunkat ezen dolog felett való tanácskozásba, hanem, a' Constitúcióval megegyezőleg, csak azokra a' tárgyakra terjeszszük ki figyelmünket, a' mellyekre nézve összehivattunk.“

Gróf Torenó, a' nép által megbántatott másik képviselő, Martinezzel egy vélekedésben lévén ekképpen beszélt: „Ámbár tegnap az egész nemzeti képviselőt megbántatott is, csakugyan még is minket Martinez Urral leginkább érdeklett ezen megbántás, mert mi, mint magános polgárok, úgy is megsértetni szemléltük júsainkat. A' Polierné aszszonyság' házára, melyben én lakom, forma szerint reárohantak azon tolongók, a' kik szájokban

szüntelen ezt forgatván: Éljen a' Constitúció! Éljen a' szabadság! cselédeinket megrongálták, megsebesítették — és én, ámbár a' Martinez Ur javallásában, hogy ezen fontos dolgot ne vegyük tanácskozás alá, megegyezek is, abban véle csakugyan nem értek egyet, hogy az olly tolongókat, mint a' tegnapiak voltak, az ágyamon, nyugodtan, és minden készület nélkül, többször is bevárjam, hanem inkább ajtómat, ablakaimat, mint az ellenség előtt szokás, úgy berakom. A' mi a' Madridi Elöljárókat illeti, azok ellen én se' mondhatok semmit. Mihelyest megtudták, nálam mi történjék, azonnal olly nagy számú fegyveres sereget küldöttek hozzám, hogy magam kértem, hogy egy részét vigyék-el onnét, annyival is inkább, hogy a' lázzasztók már akkor eltávoztak tőlem, 's mint gondolom, valamelly szomszéd boltba mentek vala, kötelet vásárolni, a' mellyre engem' felakaszszanak. Megvallom, hogy eleintén nem kevésbé megijedtem; hanem az örzőseregnek megérkezésével a' lárma elcsendesedvén, az én félelmem is csendesedett.“ — Ezen vetekedések azon végződtek, hogy a' Sancho Ur' javallása, hogy t. i. a' dolog vétessék vizsgálás alá, voksolásra bocsáttatván, 88 votumokkal 63 ellen meghatározott, 's azonnal Biztosság neveztetett-ki megvizsgálására.

Ezen ülés után Gróf Torenót egy testörző Granadiros Kompánia kísérte haza a' Cortesek' szálájából a' szállására, 's ott is egy gyalog strázsacsoport maradt a' végre, hogy a' népnek minden erőszaktételei ellen megoltalmazza.

Febr. 6dikán a' nyomtatási visszavételnek megátoltatását illető törvényjavallások felett tanácskozott a' Cortesek' gyűlése, 's az öt első Czikkelyeket meghatározta, mellyeknek ennyiben áll a' tartal-

mok: „Mind azok az irások bűnösök, melyekben a' Királynak szent és megsérthetetlen személye mocskoltatik, avagy a' melyben olly tudományok terjesztetnek-el, a' melyek szerint ő Felsege Számadással tartozónak lenni erősítettik. Továbbá mind azok az irások, a' melyek közvetlenül vagy ha mindjárt közvetéssel is (mediate vagy inmediate) támadásra avvagy a' közönséges rendnek megzavartatására ingerlenek. — Ezen Czikkely mellé azt kívánta hozzá tétettetni képviselő Roy: hogy azon irások is bűnösöknek és büntetésreméltóknak nyilatkoztassanak, a' melyek által olly Egyesületek' támadtatnak-meg, melyek törvényesen meg vagynak erősítettve (Ezen javallás további megvizsgálata végett Biztosság' elejébe adatott.) — Továbbá büntetésreméltóknak határozottak azok az irások is a' melyek által magános személyeknek becülete és jó hírneve, nyilvánosságosan avvagy csak titkosan is megsértetik.

B é c s.

Ő Cs. Kir. Felsege méltóztatott Várkonyi Gróf Amade Antal Marczaltheönek Örökös Urát, Leopold Cs. Rendének Közép - Sz. István Magyar Kir. Rendének pedig Kiskeresztesét, Cs. K. Kamarás 'a Valóságos Belső Titkos Status Tanácsost a' Hétszemélyes Tábla Köz-Biráját, és T. N. Szala Vármegyének Fő Ispáni Helytartóját Ő Excellenziját, Királyi Fő Lovász-Mestarré kegyelmesen kinevezni.

Ugyan csak kegyelmesen, méltóztatott Ő Cs. K. Felsege, Heves és Külső Szolnok törvényesen egyesült Vármegyék Örökös Fő Ispánjának Nagy-Szalatnyai L. B. Fischer István, Bacskó Örökös Urának Sz. István Magyar Kir. Rend Nagykeresz-

tesének, Császári Királyi Valóságos Belső Titkos Státus Tanácsos Ő Excellenzijának fő hivatalaiban számos idők olta kimutott nagy érdemeit, 's koros idejét is méltó tekintetbe véven, abbéli kéresére hogy mellé a' T. N. Vármegyék kormányará Segédet rendelni méltóztatnék, Méltóságos Zsadányi és Török Sz. Miklósi Almási József Urat a' Hétszemélyes Tábla Közbiráját a' tisztelt T. N. Vármegyék' (mellyekben az Első Al-Ispáni Hivatalát nem regiben nagy megelegetéssel vitte) Fő-Ispáni Helytartójának kinevezni.

Ő Cs. K. Felsege Febr. 23d. leg főbb rendelkezésével méltóztatott még az Erdélyi Kir. Kórnányszék Törvényes Tanácsának Vice Elölülőjét Borberekai Fábján Daniél Ő Méltóságát, hosszas hű és buzgó szolgálatjara való tekintetből Valóságos Belső Titkos Tanácsosnak, a' taxák elengedésével, kinevezni.

Mártz. 4d. Bécsben, a' Státuspapiroseinak közép-árrok:

Státus kötelezőlevele 5 pCtmal Conv. Pénzben 75 3/8; Ugyan az 2 1/2 pCtmal 73 2/32; Sorsvonásos költsön 1820ról 100 f. C. P.-ért 190; Ugyan az 1821ről 100 f. C. P.-ben 94 1/4; Bizonyítás 1821diki költsönről 100 fért C. P.-ben —; Bécs Városi-Banko, Obligáziók 2 1/2 pCtmal 26 —; 100 forint Conv. P. 249 7/8 f. V. C.-ban — 1 Bank-Aktzia 670 f. C. P.

Magyar Ország.

Nagy Győrben Ő Cs. Kir. Felsegeknek születés-napjaik e' szerint innepeltettek: Febr. 8d. Fő Tiszt. Mélt. Fe-

jér György Úr, a' Nagy Győri Megyebeli Iskolák Fő Igazgatója, énekelte a' Nagy-Misé, mellyen a' Fő Tiszt. Papság, Polgári s' Katonai Tisztviselők s' az egész Akadémiai Ifjúság jelen voltak. Febr. 12d. pedig Fő Tiszt. Berghofer Mihály Nagy Prepost Úr tartotta az Isteniszolgálatot, mellyen minden Tiszti Karok s' számos nép jelent-meg, s' a' Garnisonbeli s' Polgár Katonáság tette az innepi lövéseket. Az Iskolai Ifjúság különös inneplési tartott, mellyen T. T. Bekeő Benedek Úr I. Hum. Prof. a' jeles naphoz alkalmaztatott magyar, T. T. Pajor Simon Úr II. Hum. Prof. deák beszédet tartottak. Erre mindnyájan a' Templomba sereglettek, hol Fő Tiszt. Mélt. Fejér György Fő Igazgató Úr végezvén az Isteniszolgálatot, több jeles hallgatókkal együtt ismét az Akadémia szalájába gyülekeztek, mellybe Ó Cs. K. Felségének Fő Mélt. Herceg Breckenheim Károlytól, kinek fia ezen Akademiában tanult, hála emlékezetül ajándékozott magyar köntösben festett pompás képe, ma függesztetett-fel. Itt a' Fő Tiszt. Mélt. Fő Igazgató Úr ezen tárgyról: „Ferencz a' békességnek igaz Fejedelme“ ismeretes ékesszólással értekezett. Délben ugyancsak a' tisztelt Fő Igazgató Úr nagy asztalt adott, mellynél jelen voltak a' K. Akadémia Professorai, a' Városi Tanács, sokan a' Garnisonbeli Tisztek közzül s' a' t. s' a' Felséges Uralkodó ház egészségéért szokott poharazások mentek végbe. Febr. 14d. a' Magyar Polgár Katona-Osztály tartott különös Innepet, a' mikor Fő Tiszt. Tóth József Úr kellemes előadással szólott nemzeti nyelven a' Polgárnak Fejedelme iránt való kötelességeiről. Ezen Innepen a' Német Polgár Katona-Osztály is jelen volt. Estvére bál s' gazdag vacsora rekesztette az Inneplést.

T. N. Somogy Vármegyéből,

Febr. 14d. Felséges Urunk születése napját megelőző estve a' Kaposvári K. Gynasium egész épülete innepilángban fénylett. Az 21 ablak közeit 19 mécs töltöttebe, mellyekben T. T. Szabó Ferencz Igazgató Úr lakásán kezdődő syllabánként felosztott szavak tündöklöttek e' szerint: „Első Ferencz, szeretett Királyunk, hűséges Jobbágyinak kegyes Atyja, soká éljen!“ Az épület egyik szárnyának egyes ablaka e' pár verset mutatá:

Quem damus hic teneris Regis natalibus
annis,

Noster nobisum pectore crescet amor.

az ugyancsak mécsekkel világosított torony pedig, mellynek 4 ablakaiban a' Király képe, a' Magyar Korona, Nap és Oltár ezen felyülirással fénylettek „Regi Hungariae. Semper. Ardemus.“ csaknem égni láttatott.

Nevelték az estvének pompáját a' város fő útszájának kivilágosítása, a' mozsaraknak ropogások, a' számtalan Éljen! kiáltozások s' a' négy helyre rendelt muzsika bandák.

Más nap, magán az Innepen, minnekutána a' Nagy-Misé, mellyre minden Tisztviselők s' szomszéd Papság is megjelent, mozsárdörgések közt bevégeztett volna, a' Vármegye nagyobb szalájába gyült-össze a' sokaság, hol Tiszt. Horváth Ferencz Úr Rhet. Prof. és Exhortator hazai nyelven előadta, hogy a' tudományok gyakorlása, melyre Ó Felségének nagy gondja van, leggyenesebb út a' nemzetnek boldogságára. Tiszt. Gunicz Mihály Úr Poet. Prof. pedig deák nyelven előszámlálta Ó Cs. K. Felségének mind bölcsesség mind had idején dicsőséges viselt dolgait.

Sziget (Marmarosban). Folyó eszt. Febr. 12-dike nevezetes és felejtethetlen fog nálunk maradni. Mivel, hogy az a boldog érzés, az a jobbagyi mély tisztelet, melly minden hív Alattvalónak szívében, Hazánk legjobb Atyja és Királya iránt legméltóbban buzog, a helyes és illő külsők által is felébresztetvén, állandóbbá tétethessék, Megyénk Első Al-Ispánja Tehtentes Szaplouczai Szaplouczay Pál Úr, ezen igen méltó nemzeti öröm napot Megyénknek hol ez, hol amaz járásában szokta meginnepelni. Ahoz a sor most újra a Szigeti Járást érvén, Sziget Városának vala szerencséje ezen öröminnep napot kebelében szemlélni és tisztelni, midőn tisztelt Első Al Ispánunk, minekutána a Tiszti - Kar számos Nemes Urakkal, a Városi Elöljárók a Lakosokkal, a Céhekkel, a Megyebeli Praetorialis Ház szálájába öszvegyülekeztek volna, megjelenvén, rövid de buzdító beszédjével az öszvegyülekezés' célját előadá, 's beszédjét ezen hármas örömkialtással: „Éljen a mi jó Királyunk I. Ferencz!!!” bezárván, az öszvesereglett gyülekezetet a Római Catholicum Templomba vezette, hogy a Királyok' Királyához, dicsőségesen uralkodó Királyunk hosszú és boldog uralkodásáért buzgó foháshódások nyujtassanak. Itt az Istenitisztelet elvégződván, az egész gyülekezet, ugyan csak tisztelt Első Al-Ispánunk vezérlése alatt, a Helv. Vallástélt Követők Templomába sereglett-öszve, a buzgó foháshódások folytatása végett, a holott az Iskolai Ifjúság harmóniára kidolgozva, azon közkedvességű Magyar Nemzeti új Éneket zengette-el, melly az idei Aurorában találtat'k. Azután Tiszt. T. Jászai István Úr, Szigeti egyik Predikátor, felmenvén a cathedraba, Dániel Prófeta; Könyvének Vld. Részének 21d. verse utolsó cikkelyét vette-fel: „Király

örökké élj!” 's az öröminnep méltóságához alkalmaztatott fontos tanítást tett; melly után tisztelt Első Al-Ispánunk az öszvegyült Statusokat és Rendeket magánál megvendégelvén, dicsőségesen uralkodó Felséges Királyunk hosszú életéért, nem különben Felséges Párjáért 's a Cs. K. Fő Herczegekért, és az egész Cs. Kir. Ház boldog uralkodásáért, sokszoros idvezlő örömpoharak ürítették!!!

Besztercze-Bánya. Ó Cs. Kir. Felségének, hazánk szeretett atyjának születése napja itt Febr. 17d. innepeltetett. A Várbeli Templomban tartotta Fő Tiszt. Püspök Gelei és Makai Makay Antal Ó Méltósága a Nagy-Misé, mellyre T. N. Zólyom Vármegyének Rendei Vice Ispán Tek. Radvanszky Antal Úr vezérlése alatt, a Cs. K. Bányakamara, a' Ns. Tanács, a választott Polgárság 's az egész Tanuló Ifjúság bégyülekeztek. A Nagy-Misének nevezetes részei alatt Gróf Colloredo Gyalog Regimentjének Osztálya tette a rendes lövéseket, mellyeket a Kapitány Eisert Sámuel Úr által vezetett Polgári Vadász-Osztály, 's a városi ágyuk viszzonoztak. A' hála, szeretet, 's tisztelet' innepéfényének nevelésére a' tiszt Püspök Úr nagy ebédet adott. Az Evang. Templomban is az Innep méltóságához alkalmaztatott Istenitisztelet tartatott.

Budán Febr. 25d. kezdette-el a' Prímás Herczeg Fő Pásztori Egyházi látogatását 's a' Plebániák megvizsgáltatását. Harangok zengése közt ment a' Fő Plebánia Templomába, hol a' Város Elei, a' Tanuló Ifjúság és számos Lakosok egybegyülvén, a' Sz. Lélek segítségül hívásával hozzá fogott a' Miséhez. Ennek vége lévén, a templomnak belső részeit 's egyházi ké-

születeit szemlélte-meg, és onnan a' Plebánia házhoz menvén, azokat adatta-elő, mellyek a' Plebánusok' kötelességét, az Isteniszolgálat rendit, a' Pap tartását és a' Patronusokhoz képest az ő helyheztesését illetik. Ez délben 2 1/2 óráig tartott. Más nap a' Várbeli Katona Templomba ment, melly egykor a' Franciscanusoké volt, a' hol Ferdinand K. Herczeg az egész kíséretével fogadta. Onnan a' Nemzeti Iskolába menvén, 's egy Tanuló gyermek által magyar nyelven köszöntvén, szelid nyájassággal hozzá kezdett a' gyermekek vizsgálásához mind Magyar mind Német nyelven, 's a' köszöntőt 1 arannyal, másokat ezüst pénzekkel megajándékozván a' Leány Iskolába által ment 's ott is az előmenetelekből próbát tétvén, hasonló ajánlékokat adott.

BCU Cluj / Central University Library

Szombathely, Mártzius' isőjén. Nagy Méltóságú Somogyi Leopold Márton Szombathelyi Püspök, Ó Cs. K. Felségének Valóságos Belső Titkos Tanácsosa, Győri Kanonok 's Pápóczi Prepost nincs többé az élők számában! — Majd három esztendeig tartó betegeskedése után végre erejében egészen elgyengülvén, Febr. 19d. estvéjén a' Nemes Káptalannak, az egész helybéli Papságnak, az öszve tolongó 's kesergő sokaságnak jelenlétében példás buzgósággal a' haldaklók Szentségeit felvette. Így a' boldogult, elkészítvén az idvességnek eszközeivel, hozzánk fordula, 's rebező nyelven imígyen szólt: érzem, úgy mond, elgyengülésemet: nem sokára megjelenek ama nagy ítélőszék előtt — imádkozzatok érettem, és tétessék az egész Megyében közönségesse, hogy könyörögjenek az Irgalmasság Atyjánál bűneimnek bocsánatjáért, 's azon gyarló-

ságimért, mellyeket talám Fő Pásztori kötelességemnek eleget nem tévén, elkövettem — akarok — akarok akarok az Isten irgalmasságában élni és halni! Ezek után Megyénket az Isten irgalmasságába, a' Boldogságos Szűznek pártfogásába, és a' N. Káptalannak gondviselésébe ajánlván, ajánlván egyszersmind a' szeretetet 's békességet, mindnyájunkat megáldott. Mi pedig felszentelt kezeire háladó könnyeket öntve fogadtuk-el végső Atyai áldását, 's néma halgatással, mély szomorúsággal távoztunk-el a' Haldaklónak ágyától. A' ki is más nap délutánni két óraker némelly Fő Tisztelendő Kanonok Uraknak, több Papjainak, 's Hiveinek zokogásaik közt minden küszködés nélkül, csendesesen elhunyt az Urban, életének 74dik esztendejében. Az ő tetemei ugyan azon hónapnak 26kán a' Fő Templom' sirboltjába pompás gyász tisztelettel bététettek. A' gyászos Proceszsiót Méltóságos Vurum József Fejérvári Püspök Ő Nagysága, mint a' Boldogútnak igaz tisztelője, vezette — a' ki is érette az engesztelő - áldozatot gyászban mutatta-bé az Úrnak; a' dicsőséges (gloriosum) Misét pedig Fő Tisztelendő Böle András Nagy Prépost Úr énekelte-el.

A' Boldogult Fő Pásztor melly nagy mértékben birta volt légyen Övéinek szeretetét, kitetszett vagy csak eltakarításának alkalmával is; mellyre a' Megyének minden széleiről nem csak a' Papságnak nagyobb része, számos Fő Rendű Uraságokon kívül, nem csak önnön Híveinek több ezerekre menő sokasága sereglettek-öszve, sőt ezeknek számát nevelték a' szomszéd Megyékből számosan megjelent Papi Urak, 's egyebek. Ebből kitetszik mint szeretett Ő Megyéjén kívül is.

De méltó is volt Ő valóban mint buzgó Fő Pásztor, 's hasznos hazafi mindeneknek szeretetére. Ő az Isten és ember-

szerevésnek, a' buzgóságnak, alázatosság-
nak és szelidségnek, a' könyörületességnek
és irgalmasságnak örökké követésre méltó
példája marad. Melly fáradhatatlan volt
légyen apostolkodásaiban, kitetszik egész
Megyéjének hivatalbéli megjárásából, 's
Stájer tartományba a' Bérnálás Szentségé-
nek feladása végett felvett kétszeres út-
zásából; az ő számtalan lelkes prédikálá-
saiból; sőt kitetszik abból is, hogy midőn
már alig lihegne, még is, még halála
napján is szokott könyörgéseit fenn szóval
végezvén, 's a' Sz. Aldozatot a' magasság-
bélinek utolsó napjáig bémutatná. A' mi
pedig alázatosságát, és szelidségét illeti:
azt csak tapasztalni lehet, de semmi ecset,
festeni, nem képes. Azt annyira szívébe
gyökerezteté, mintha csupán csak az alá-
zatosság volna erkölcs. Azért valóban Ő
Megyéjét is, minden keménység nélkül
egyedül alázatosság 's szelidség által ve-
zérlette, és minden atyai intéseiből, dor-
gálásaiból, minden Fő Pásztori parancso-
latjaiból a' szelidségnek lelke beszélt.
Alázatosságának 's papi buzgóságának fe-
lejtethetetlen példáját mutatta akkor is, mi-
dőn ez előtt két esztendővel a' haldokló
koldusokat, kiket számosan udvarában táp-
lált, ill-tlenebb helyen is kész vala a' hal-
hatatlanság útjára maga elkészíteni. Az
Ő könyörületessége pedig, 's az Ő adakozá-
sai minden felől esmeretesebbek, hogy sem
azokat csak említeni is kellene. Oh! va-
lóban ezeknek sóhajtásaik követik jóté-
vő lelkét a' siron túl, 's ezek hintenek
áldásokat nyugvó poraira, kikkel minden
külömbőség, vallás és egyéb tekintetek nél-
kül javait naponként megosztá. A' Tudo-

mányoknak is Ő Barátjok vala; és hogy
azoknak kedvellésekre 's előmozdításokra
mind a' Tanítódba mind a' Tanulódba ösz-
tönt verjen, azokat gyakran gazdag asz-
talanál megvendügelni, 's erántok különös
nyájasságot mutatni, ezek közül pedig
sok szegényebbeket udvarában szokott táp-
lálni 's tartani. Méltán keseregjük tehát
mi Őtet — méltán élni fog az ő emléke-
zete sziveinkben 's minden igazán ítélő
megvalhatja, hogy egy nagy csillaga aladt
ki Ő benne a' Magyar Anyaszentegyház-
nak. Adjon az Eg annak mindenkor
illy példás Fő Pásztorokat! Örök békesség
Hamvainak!

Megüresülvén a' Boldogultnak hálá-
lával a' Szombathelyi Püspöki Szék; a' Ne-
mes Káptalan, Helytartónak, köz akarat-
tal Fő Tisztelendő Böle András Nagy
Prépost Urat választá.

A' Komáromi 's vidékebeli földindú-
lásról, mellynek ingadozásai még Budán 's
Pesten is tapasztaltattak, szőlő Czikkelyek
folytatásául írják, hogy nem csak Sző-
nyön, hol már Febr. 16d. estek rendülé-
sek, és Izsán, hol újabb tudósítás szerint
csak 16 félig lakható ház maradt, 3 kút
tüstént kiszáradt 's helyébe 3 új forrás fa-
kadt ismeretlen fekete homok között; ha-
nem Kurtakeszin és Virthen is nagy erejű
ütések voltak. Nevezetes, hogy midőn
Mórott az utóbbi földindulás tetemes karo-
kat tett, Komáromban semmit sem érez-
tek, most ellenben Mórott is érzettek a'
földrengéseket.